

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab initio Pontificatus usque ad
Annum 1746

Luxemburgi, 1752

XX. Innovantur pœnæ adversus Confessarios, qui Pœitentes ad turbia
sollicitant; cum præcepto hujusmodi denunciandi, & reservatione
absolutionis quoad culumniatores. Adimitur præterea Sacerdotibus ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74696](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74696)

ANNO
1741.

lemnius celebrantur, purificatis Jejunio corporibus, & animis, dignius paramur. Hoc, veluti nostræ militiæ tessera, ab inimicis Crucis Christi fecerimur, flagella Divinæ ultionis avertimus, & cœlesti præsidio in dies adversus principes tenebrarum munimur. Hoc despectui habito, non contemnendum divinæ gloriæ detrimentum, non leve Catholica Religioni dedecus, nec dubium animabus Christianidelium periculum obortur: nec aliunde populis calamitates, rebusque publicis, & privatis cladem exitiumque importatum esse constat.

Præz con-
suetudines
inter Fide-
les inducæ.

§. 1. Ab hac verò insita inherentique in omnium Catholicorum hominum animis de sacratissima Quadragesima, aliisque diebus jejunio consecratis persuasione, & reverentia, quam aliena, quam discors, quam absona sit hodierna Jejunantium consuetudo, quantum ab ipsa Jejuniorum institutione, & servata semper, ubique, & ab omnibus disciplina quam longissime distet; Vos, Venerabiles Fratres, qui populorum curæ vestra commissorum mores, & usus probe nostis, pro singulari sapientia vestra, præ cæteris clarius intelligitis. Nos sane, quibus in hac sublimi Apostolica procuracionis specula constitutis undique gentium nuntii afferuntur, lacrymis satis deplorare non possumus, augustissimam Quadragesimalis Jejunii observantiam ob nimiam, nullis legitimis urgentibus causis, ubique indiscriminatum dispensandi facilitatem plane sublatam esse; ita ut Orthodoxæ quidem Religionis Cultores merito querantur; hæresum vero Sectatores illudant, & exultent. Perniciosa huic corruptelæ plurimorum insuper licentiam adjunctam esse graviter dolemus; quæ usque adeo invaluit, ut nulla Apostolici Instituti, sacratissimi-que præcepti habita ratione, Jejuniorum tempore, palam, & impune ab iisdem agitentur convivia, & epulæ interdicitæ promiscue inferantur.

Excitantur
Episcopi ad
eas evellen-
das.

§. 2. Eapropter, quemadmodum quibus curis, sollicitudinibus, & angoribus urgeamur, cum Fraternitatibus Vestris communicamus; ita facere non possumus, quin pro injuncto Nobis supremo sacrosancti Apostolatus officio, & ardentissimum Fraternitatum Vestrarum zelum ad opportunum hisce malis adhibendum remedium excitemus, & ad congruentes hujusmodi abusibus penitus extirpandis leges præscribendas, meditemur. Interea, Venerabiles Fratres, gaudium, & corona nostra, nobiscum considerantes, nihil Deo acceptius, nihil Pastoralis ministerio nostro dignius, nihil gregibus curæ nostræ commissis utilius, quam ut verbo, & exemplo præcuntes, Christianifideles ad tam salutarem Christianæ pœnitentiæ, & pietatis exercitationem alacrius suscipiendam, constantissime retinendam, & ea, qua instituta sunt, disciplina peragendam vehementius inflammemus; omni opera atque industria studeamus, ut fideles populi in conspectu Dei, per austeriorem Jejuniorum observantiam, tales permaneant, quales in ipso Paschali festo dignum est inveniri.

Dispensatio
nemini con-
cedatur sine
legitima cau-
sa; nec Uni-
versitatibus,
sine urgente
necessitate.

§. 3. Debitum igitur paternæ uniuscujusque vestrum sedulitatis, & caritatis officium jure postulat, ut omnibus notum faciatis, & annuntietis, nemini quidem sine legitima causa, & de utriusque Medici consilio; multitudini verò, veluti populo, aut civitati, aut genti indiscriminatam integræ, nonnisi gravissima, & urgente necessitate, & in casibus per sacra Canonum statuta præscriptis, cum debita Apostolica hujus Sanctæ Sedis reverentia, a Quadragesimali Jejunio dispensationem, toties, quoties opus fuerit, concedendam, nec audacter fidenterque usurpandam, nec superbe, & arroganter ab Ecclesia, sicut alicubi in more positum esse accepimus, esse postulandam.

Unica com-
estio semper
servetur.

§. 4. Gravissimam vero urgentemque necessitatem etiam non est cur Vobis explicemus: No-

lumus tamen Vos ignorare, cum hujusmodi necessitate, & servandam esse potissimum Unicam Comestionem, sicut alias hic Romæ, ac Nos ipsi hoc anno urgentibus causis dispensantes, expresse præscripsimus; & licitas atque interdicitas Epulas promiscue minime apponendas esse.

§. 5. Porro quemadmodum de ejusmodi indulgentia tam caute impertienda, si secus fieret, Nos persuasum habemus, districtam supremo Divino Judici redditum iri rationem, ita conscientiam uniuscujusque Vestrum onerandam esse ducimus. Insimul Fraternitates Vestras rogamus, & in Domino exhortantes, obsecramus, ut populos, qui communem omnium Christianidelium pœnitentiam, ac disciplinam servare nequeant, commonere satagatis, ne per alia pietatis opera, ut sua cuique devotio suggeret, peccata sua expiare, & Deo satisfacere negligant; quinimmo sanandis vulneribus, quibus humana infirmitas fauciat, diligentem adhibere studeant curationem, ut culpas de mundano pulvere contractas, dum casta jejunia decoquere non possunt, pia opera, orationum suffragia, & eleemosyna munera redimant. Interim solatium, & levamen non leve mœrori nostro a Pastoralis vigilantia, & caritate vestra præsolantes, ac certo Nobis pollicentes; Apostolicam benedictionem, cum uberi cœlestium charismatum copia conjunctam, in eosdem populos vestros redundaturam, Vobis, Venerabiles Fratres, peramanter impertimur.

§. 6. Volumus autem, ut præsentium transumptis, sive exemplis etiam impreffis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constituta munitis, eadem protus ubique fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, & adhiberi possit, si forent exhibitæ, vel ostensa.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die trigesima mensis Maji anno millesimo septingentesimo quadragesimo primo, Pontificatus Nostri Anno Primo.

D. Cardinalis Passioneus.

Innovantur Pœnæ adversus Confessarios, qui pœnitentes ad turpia sollicitant; cum præcepto hujusmodi denunciandi, & reservatione absolutionis quoad Calumniatores. Adimitur præterea Sacerdotibus Sacramentum Pœnitentiæ administrandi complicitibus in peccato contra castitatem, cum poenis &c.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

SACRAMENTUM Pœnitentiæ, quam secundam, post naufragium deperditæ gratiæ, tabulam Sancti Patres aptè nuncuparunt, Nos licet immerentes ad universi Domini Gregis curam superna dispositione vocati, omne studium, & Pastoralem sollicitudinem adhibere tenemur, ne quod post amissam Baptismi innocentiam datum est Divina benignitate perflugium, per Dæmonum fraudem, & hominum Dei beneficis perversè utentium malitiam, naufragis, ac miseris peccatoribus lucuosum evadat exitium; & quod in salutem, & curationem Animarum, à Deo, qui dives est in misericordia, institutum est, execrabili scelerum quorundam Sacerdotum improbitate, in earum perniciem, atque interitum vertatur.

§. 1. Dudum quidem à fel. record. Gregorio Papa XV. Prædecessore Nostro per suas literas in forma Brevium sub datum Romæ apud S. Mariam Majorem die xxx. Augusti MDCXXII. Pontificatus sui anno secundo, sapienter provi-

sum

ANNO
1741.Epulæ veti-
tæ, cum li-
citis non ap-
ponantur.Pontifex
onerat con-
scientiâ Epif-
coporum.Dispensatos
moneri ju-
bet, ut alia
pia opera je-
junii loco
substituunt.Præsentium
transumptis
fidem tri-
buit.Dat. die 30.
Maji 1741.

XX.

Exordium à
sine institu-
ti à Deo Pœ-
nitentiæ Sa-
cramenti.Constitutio
Gregor. XV.
contra Con-
fessarios sol-
licitantes ad
turpia.

ANNO
1741.
Declaratio-
nes Congre-
gationis San-
cti Officii.

Proposicio-
nes in hac
materia da-
tate ab Ale-
xandro VII.

Prædicta
omnia con-
firmantur, &
innovantur.

Cum præce-
pto Inqui-
sitoribus, &
Ordinaris
exsequendi
omnia, &
singula in
eisdem con-
tenta.

Confessarii
injuvant
Pœnitenti.

sum fuit contra quoscumque Sacerdotes audien-
dis Confessionibus deputatos, ad turpia, & in-
honestas sollicitantes; Et deinceps successivis tem-
poribus, ad earum literarum interpretationem,
ac declarationem, plura subinde à Congrega-
tione Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R.
E. Cardinalium adversus hæreticam pravitatem
generalium Inquisitorum sub die xi. mensis Fe-
bruarii Anno Domini MDCLXI. prodierunt de-
creta, & à rec. mem. Alexandro PP. VII. pariter
Prædecesore Nostro in Congregatione Ge-
nerali Sanctæ Romanæ Universalis Inquisitionis
die xxiv. Septembris MDCLXV. coram eo ha-
bita, inter alias ab Evangelica veritate, & San-
ctorum Patrum doctrina alienas, & dissonas pro-
positiones, sexta videlicet, & septima, huc re-
vocandæ, damnatæ, & prohibita fuerunt; Nos
itaque maturè dependentes quanti momenti sit
ad æternam animarum salutem ea ubique exactè
observari, & quanti ad infirmos vives curandas,
& decorem Sanctæ Ecclesiæ Dei retinendum, in-
terfit, ne aliqui Sacerdotes Pœnitentiæ Sacra-
mento nefariè abutentes, Pœnitentibus pro cu-
ratione vulnus, pro pane lapidem, pro pisce
serpentem, pro medicina venenum porrigant,
sed animo secum recoleentes, se à Christo Do-
mino Præsides, & Judices animarum constitutos,
ea sanctitate, quæ sublimitati, ac dignitati mu-
neris convenit, tam venerandum Sacramentum
administrent: Motu proprio, & ex certa scientia,
ac matura deliberatione Nostra, præfatas
litteras hujusmodi, ac omnia, & singula decreta
prædicta ad illarum interpretationem, & de-
clarationem emanata, Apostolica Auctoritate te-
nore præsentium approbamus, & confirmamus,
illisque omnibus, & singulis inviolabilis Aposto-
licæ firmitatis robur adjicimus; Atque etiam,
quatenus opus sit, denuò committimus, & man-
damus omnibus hæreticæ pravitatis Inquisitoribus,
& Locorum Ordinariis omnium Regnorum,
Provinciarum, Civitatum, Dominiorum,
& Locorum universi Orbis Christiani, in suis
respective Diocesis, ut diligenter, omnique
humano respectu postposito, inquirent, & pro-
cedant contra omnes, & singulos Sacerdotes
tam Sæculares, quam Regulares, quomodolibet
exemptos, ac Sedi Apostolicæ immediatè
subjectos, quorumcumque Ordinum, Institutio-
rum, Societatum, & Congregationum, & cu-
juscumque Dignitatis, & Præeminentiæ, aut quo-
vis Privilegio, & Indulto munitos, qui aliquem
Pœnitentem, quacumque persona illa sit, vel
in actu Sacramentalis Confessionis, vel antè, vel
immediatè post Confessionem, vel occasione, aut
prætextu Confessionis, vel etiam extra occasio-
nem Confessionis in Confessionali, sive in alio
loco ad Confessiones audiendas destinato, aut
electo, cum simulatione audiendi ibidem Con-
fessionem, ad inhonestas, & turpia sollicitare, vel
provocare, sive verbis, sive signis, sive nutu-
bus, sive tactu, sive per scripturam, aut tunc,
aut post legendam, tentaverint, aut cum
eis illicitos, & inhonestos sermones, vel tracta-
tus temerario ausu habuerint; Et quos in aliquo
ex hujusmodi nefariis excessibus culpabiles re-
pererint, in eos pro criminum qualitate, & cir-
cumstantiis, severè animadvertant, per condignas
pœnas, juxta memoratam Gregorii Prædecesoris
Nostræ Constitutionem, quam hic de
verbo ad verbum pro inserta haberi volumus:
Dantes etiam, si opus sit, & rursus concedentes
facultatem, ne delictum tam enorme, &
Ecclesiæ Dei injuriosum, remaneat, ob pro-
bationum defectum, impunitum, jam alias in
præfata Constitutione tributam, procedendi cum
Testibus etiam singularibus, dummodò præsump-
tiones, indicia, & alia adminicula concurrant.

§. 2. Meminerint præterea omnes, & singu-
li Sacerdotes ad Confessiones audiendas consti-

tuti, teneri se, ac obligari, suos Pœnitentes,
quos noverint fuisse ab aliis, ut supra, sollici-
tatos, sedulo monere, juxta occurrentium casuum
circumstantias, de obligatione denunciandi
Inquisitoribus, sive Locorum Ordinariis præ-
dictis, Personam, quæ sollicitationem commiserit,
etiam si Sacerdos sit, qui jurisdictione ad ab-
solutioem validè impertiendam careat, aut solli-
citatatio inter Confessarium, & Pœnitentem mu-
tua fuerit, sive sollicitationi Pœnitens consen-
serit, sive consensum minimè præstiterit, vel
longum tempus post ipsam sollicitationem jam
effluerit, aut sollicitatio à Confessario, non
pro se ipso, sed pro alia persona peracta fue-
rit. Caveant insuper diligenter Confessarii, ne
Pœnitentibus, quos noverint jam ab alio solli-
citatatos, sacramentalem absolutioem impertiant,
nisi prius denunciationem prædictam ad effectum
perducentes, delinquentem indicaverint com-
petenti Judici, vel saltem se, cum primùm po-
terunt, delaturos spondeant, ac promittant.

§. 3. Et quoniam improbi quidam homines
reperiuntur, qui vel odio, vel ira, vel alia in-
digna causa commoti, vel aliorum impiis sus-
sionibus, aut promissis, aut blanditiis, aut mi-
nis, aut alio quovis modo incitati, tremendo
Dei judicio posthabito, & Ecclesiæ auctoritate
contempta, innoxios Sacerdotes apud Ecclesi-
asticos Judices falsò sollicitationis insimulant:
Ut igitur tam nefaria audacia, & tam detestabile
facinus metu magnitudinis pœnæ coerceatur,
quacumque persona, quæ execrabili hujusmodi
flagitio se inquinaverit, vel per se ipsam inno-
centes Confessarios impiè calumniando, vel sce-
lestè procurando, ut id ab aliis fiat, à quo-
cumque Sacerdote quovis privilegio, auctori-
tate, & dignitate munito, præterquam à Nobis,
Nostrisque Successoribus, nisi in fine vitæ, &
excepto mortis articulo, spe absolutiois obti-
nendæ, quam Nobis, & Successoribus prædictis
reservamus, perpetuò careat.

§. 4. Demùm magnopere cupientes à Sacer-
dotalis Judicii, & Sacri Tribunalis sanctita-
te omnem turpitudinis occasionem, & Sacra-
mentorum contemptum, & Ecclesiæ injuriam
longè submovere, & tam exitiosa hujusmodi
mala prorsus eliminare, & quantum in Do-
mino possumus, animarum periculis occurrere,
quas sacrilegi quidam, Demonis potius, quam
Dei Ministri, loco eas per Sacramentum Crea-
tori suo, ac nostro reconciliandi, majori pec-
catorum mole onerantes, in profundum iniqui-
tatis barathrum nefariè submergunt, nonnullorum
Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ
Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, & aliquorum in
Theologia Magistrorum consilio desuper adhi-
bito, accedentibus quoque iteratis plurium Epif-
coporum supplicationibus; hac Nostra in per-
petuum valitura sanctione, quemadmodum à
pluribus Episcopis per Synodales suas Constitu-
tiones jam factum esse noyimus, omnibus, &
singulis Sacerdotibus, tam Sæcularibus, quam
Regularibus cujuscumque Ordinis, ac Dignita-
tis, tametsi alioquin ad Confessiones excipien-
das approbatis, & quovis Privilegio, & Indulto,
etiam speciali expressione, & specialissima
nota, & mentione digno suffultis, Auctoritate
Apostolica, & Nostræ Potestatis plenitudine in-
terdicimus, & prohibemus, ne aliquis eorum,
extra casum extrema necessitatis, nimirum in
ipsis mortis articulo, & deficiente tunc quo-
cumque alio Sacerdote, qui Confessarii munus
obire possit, Confessionem Sacramentalem per-
sonæ complicit in peccato turpi, atque inhonesto,
contra sextum Decalogi Præceptum com-
missio, excipere audeat, sublata propterea illi
ipso jure quacumque auctoritate, & jurisdictione
ad qualemcumque personam ab hujusmodi
culpa absolvendam; adeò quidem, ut absolutio

siquam

ANNO
1741.
bus ab aliis
sollicitatis,
ut sollicitan-
tes denun-
ciant.

Denegando
absolutioem
nisi parue-
rint, aut pa-
rere promi-
serint.

Calumnia-
tores extra
mortis arti-
culum pri-
vantur be-
neficio ab-
solutiois,
quæ Summo
Pontifici re-
servatur.

Providentiâ
Pontificis
ulterius ex-
tenditur.

Admitte Sacerdotibus
facultatem
excipiendi
Confessiones
complicitum
in peccato
turpi, extra
casum extre-
mæ necessi-
tatis.

ANNO
1741.

Sub poena nullitatis absolutionis.

Et excommunicationis ipso facto incurrendae, & Summo Pontifici reservatae.

Etiā tempore Jubilaei &c.

Cum derogationibus necessariis, & opportunis.

Dispositio praesentium Confessariis inculcanda.

Earumdem publicationi in Urbe factae vis personalis intimatae, transumptis vero fides in iudicio, & extra, tribuitur.

siquam impertierit, nulla, atque irrita omnino sit, tamquam impertita a Sacerdote, qui iurisdictione, ac facultate ad validè absolvendum necessaria privatus existit, quam ei per praesentes has nostras adimere intendimus; Et nihilominus, si quis Confessarius secus facere ausus fuerit, maioris quoque excommunicationis poenam, à qua absolvi potestatem Nobis solis, Nostrisque Successoribus dumtaxat reservamus, ipso facto incurrat.

§. 5. Declarantes etiam, & decernentes, quod nec etiam in vim cuiuscumque Jubilaei, aut etiam Bullae, quae appellatur Cruciatæ Sanctæ, aut alterius cuiuslibet Indulti, Confessionem dicti complicitis huiusmodi quisquam valeat excipere, eique sacramentalem absolutionem elargiri; cum ad hunc effectum, & in hoc casu, nullus Confessarius, utpotè qui in huiusmodi peccati, & Penitentis genere, iurisdictione, ut praefertur, careat, & absolvi facultate a Nobis privatus existat, habendus sit pro Confessario legitimo, & approbato. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, praesertim, quae nuncupantur Cruciatæ Sanctæ, vel Jubilaei Universalis, & plenarii, necnon quibusvis Ecclesiarum, & Monasteriorum, & Ordinum quorumlibet, quorum ipsi Sacerdotes fuerint, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & Consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam motu proprio, aut aliàs quomodolibet concessis, etiam iteratis vicibus approbatis, & innovatis; Quibus omnibus, eorum tenores praesentibus pro expressis habentes, in hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, caterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus demum, ac praecipimus, ut omnes Locorum Ordinarii, tam praesentes, quam futuri pro tempore existentes, in approbatione Confessariorum, tam praedictam Constitutionem Gregorii Praedecessoris, quam praesentem hanc Nostram, ab omnibus Sacerdotibus approbandis attentè legi, & accuratè observari curent, moneantque eos in Domino, atque hortentur, ut Sacrum Ministerium ipsorum fidei commissum summa animi innocentia, morum puritate, iudicii integritate peragant, exhibeantque semetipsos, ut Ministros Christi, & Dispensatores Mysteriorum Dei; Memores praeterea sint, se locum tenere, ac vices obire Summi, atque aeterni Sacerdotis, qui Sanctus, innocens, impollutus, per Spiritum Sanctum semetipsum obtulit immaculatum Deo, ut emundaret conscientiam nostram ab operibus mortuis, ad serviendum Deo viventi: Sedulo igitur studeant, diligenterque caveant, ne querentibus, & pulsantibus eorum culpa Caelum claudatur; ne deperditæ Oves ad Ovile Dominicum redire properantes, eorum manibus ferarum dentibus dilaniandæ tradantur; ne prodigi Filii egentes, & saucii, ad caelestem Patrem revertentes, nefaria eorum improbitate, gravioribus peccatorum vulneribus, dum adhuc in via sunt, confodiantur.

§. 7. Ut autem praesentes Literae ad omnium notitiam facilius deveniant, & nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus illas, seu earum exempla ad valvas Ecclesiae Lateranensis, & Basilicae Principis Apostolorum, necnon Cancellariae Apostolicae, Curiaeque Generalis in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Florae de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari, sicque publicatas, & affixas, omnes, & singulos, quos ille concernunt, perinde arciare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatae fuissent: utque ipsarum praesentium

Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Nofarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Personae in Ecclesiastica Dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides, tam in iudicio, quam extra illud, ubique adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensa.

§. 8. Nulli ergo omnium hominum liceat paginam hanc Nostrae voluntatis, sanctionis, praeccepti, mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majori Anno Incarnationis Dominicae millesimo septingentesimo quadragésimo primo, Calendis Junii, Pontificatus Nostri Anno I.

X. Sub-Datarius.

Pro D. Card. Passione

Cajetanus Amatius.

VISA DE CURIA.

N. Antonellus.

J. B. Eugenius.

Loco ✠ Plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

Publicat. die xvij. ejusdem Mensis, & Anni.

Monialibus in Portugallia, & Algarbiorum Monasteriis rigorosam Clausuram professis, & extra illa degentibus, injungitur reditus ad Clausura, & egressus in posterum prohibetur.

Venerabilibus Fratribus, Antistitibus Regnorum Portugalliae, & Algarbiorum.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabiles Fratres, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

CUM Sacrarum Virginum, quae se Christo intra claustra dicaverunt, & tam carne, quam mente se Deo voverunt, ut consumment opus suum magno premio destinatum, quo sublimior gloria est, eo major & cura esse debeat; inter praecipuas Apostolicae nostrae sollicitudinis partes, illam non ultimam reputamus, ut, ceteris inter Apostolicam hanc Sanctam Sedem, & Portugalliam, Algarbiorumque Regna jamdiu exortis dissidiis, benedicente Domino, compositis, salutarem quoque nostram, ad majorem Monialium in iisdem Regnis degentium progressum in via mandatorum Dei, & vocationis suae semitam faciendum, operam conferamus.

§. 1. Quoniam autem, sicut accepimus, quamplurima Moniales variarum Dioecesium Regnorum huiusmodi, quae Regularem in Monasteriis quorumcumque Ordinum rigorosam, & perfectam clausuram emisissent Professionem, variis, & in speciem quaestis coloribus, & simulationibus, ac praesertim praesentis curandarum infirmitatum causis, non solum à Monasteriis exeunt, nec ad breve tempus, nec ad Civitates, & Oppida, ubi cuiuslibet Monialis Monasterium reperitur, divertunt, verum etiam per integrum unius, ac plurium annorum spatium, & in locis à proprio uniuscujusque Monasterio longissime distitis, moram ducunt: Eapropter fit, quamplurima inde scandala, & abusus incredibiles, ac Regularis perfectionis detrimenta, non sine gravi bonorum hominum offen-

sione,

ANNO
1741.

Sanctio.

Dat. die 1.
Jun. 1741.

XXI.

Exordium à cura servandarum Virginum Deo sacrarum.

Abusus inter Moniales Regnorum Portugalliae, & Algarbiae invecti, quoad exitum extra Clausura.